

Accedir-hi en venir

Certs verbs exigeixen un complement d'objecte, quan és representat per un infinitiu, introduït per la preposició *a*. Deixant ara de banda la preposició que exigeixen quan els complements d'aquests verbs són representats per un grup nominal (*a* o bé *en*), es poden dividir — aquests verbs — en dos grups: els que també es poden usar amb valor absolut i els que exigeixen imprescindiblement aquest complement d'objecte. En el primer cas es troben verbs com *vacillar*, *exposar*, *tardar* o *afanyar-se* i en el segon verbs com *accedir*, *acostumar-se*, *dedicar-se*, *consistir* o *negar-se*. Podem, efectivament, dir *Vacillen molt* i *Vacillen a fer-ho*, *No crec que tardin* i *Han tardat a contestar*, *Afanya't* i *Us heu d'afanyar a dir que sí*, però amb els verbs agrupats en segon lloc són únicament possibles construccions com *Accedeixen a anar-hi*; *S'acostumen a fumar*, *Es dediquen a buscar bolets*, *Consisteix a fer-ho bé*, *Es neguen a assistir-hi*; és a dir, que aquests verbs no poden formar cap frase sense el complement d'objecte (preposicional) corresponent.

En el cas, doncs, d'un verb com *afanyar-se*, que admet l'ús en sentit absolut, són possibles les dues construccions següents: *S'afanyen a passar per la zona perillosa* i *S'afanyen en passar per la*

zona perillosa. En la primera, el complement del verb és un complement d'objecte, és a dir, designa allò en la realització de què alguna s'afanya. En la segona, en canvi, el complement és temporal: indica el moment en què algú realitza l'acció d'afanyar-se. Encara que totes dues construccions poden convenir per a l'expressió d'una mateixa situació real, el parlant s'ha de decidir per una construcció o per l'altra (així és: per l'ús de la preposició *a* o de la preposició *en*), d'acord amb la idea exacta i precisa que vol comunicar. Anàlogament: *Vacillen a dir-ho* (dir una cosa determinada és l'objecte de la seva vacil·lació) i *Vacillen en dir-ho* (experimenten vacil·lació en el moment de dir-ho).

No seria vàlida en cap cas, però, una oració com «Han accedit en venir», perquè si el complement representat per l'infinitiu es considera que és d'objecte s'hauria d'introduir per la preposició *a*; si es considera que és temporal manca a l'oració el complement d'objecte: a què han accedit, mentre venien? Seria, en canvi, ben correcta l'oració *Hi han accedit en venir*, que significa, exactament: «Han accedit a la cosa de què parlàvem mentre venien».